

Şemsi Qoca

- şiirler -

Yayın Tarihi:

14.4.2011

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ağbaba

"Ağbaba haradır? -sualını vere nle re

Anadolu yaxasında bir el var,
E re nle rin yurd yeridi Ağbaba.
Qar papaqlı qarşiyaxa dağları,
Ə rdə hanın sırt yeridi Ağbaba

Yaylaqları tə r bə növşə qoxuyur,
Bulaqları zümzümə ynə n oxuyur.
Hə r çiçə yi minbir xalı toxuyur,
Qayaların sə rt yeridi Ağbaba.

Ə rzurumun gə diyində n bə ridi,
Ocaq yeri, ə rə nlə rin piridi.
Ölmə yibdi, Qaçaq Yusif diridi,
Ağzıqanlı qurd yeridi Ağbaba.

Qayquludan Çıldracan gur ocaq,
Şörə yeldə n yollar Qarsa varacaq.
Şə hidlə ri mə zarından duracaq
Ə sir düşə n mə rd yeridi Ağbaba.

Hə m yaxındı, hə m ə lçatmaz uzaqdı,
Qaçaq düşüb yuxularım nə vaxtdı.
İçimdə od, çölümdə ki sazağdı,
Köksümdə ki də rd yeridi Ağbaba.

Şemsi Qoca

Bu dünya.

Ya bir penceredi, ya bir kapıdı,
Keç, ömre verilen behdi bu dünya.
Kimese qasırğa görüne biler
Kim üçün xefifce mehdi bu dünya.

Atıb tutmağında belekde n bizi
Eleyib keçirir elekden bizi,
Rencide salıbdı felekd#601; n bizi,
Oyunu udmaqda tekdi bu dünya

Kimine naxışdı, kime zavaldı,
Arı pe te ğind#601; baldı ki baldı
Lalenin bağrında bir qara xaldı,
Nergizin üstünde şehdi bu dünya.

Şemsi Qoca

Bu gecenin neğmeleri oxunmaz....

Bu geceniin qucağında sirr gözəl,
Axıb gedir Araz qemli, Kür gözəl.
Bu geceni qarğıyıbdı bir gözəl,
Bu gecenin neğmeleri oxunmaz...

Bu gecenin buludunda yağış var,
Bu gecenin sinesinde naxış var.
Bu gecede neçe-neçe yoxuş var,
Bu gecenin neğmeleri oxunmaz...

Ay üzünde her leke bir qandisa,
Ulduzları şimşek olub yandisa..
Bu gecenin canı eger candisa
Bu gecenin neğmeleri oxunmaz.

Şemsi Qoca

Könlümü

Aman Tanrım, bu gözele neyledim?
Yada salmır, yada şair könlümü.
Bele getse inadıyla, deyesen,
Salasıdı oda şair könlümü.

Bax, hesretin üreyimi yandırır,
Menden sene kimler, neler qandırır?
Bu yaz günü üreyimi sındırır,
Bada verdin, bada şair könlümü?

Gül açılıb benizinde, ay gözel,
Gül görürem her izinde, ay gözel.
Hesretinin denizinde, ay gözel,
Ada sandım, ada şair könlümü.

Sardı neçe, neçe güman Şemsini
Qucağına aldı ümman Şemsini.
Ecel axır tutdu yaman Şemsini,
Oda bildi, oda şair könlümü.

Şemsi Qoca

Men unuda bilmerem

Ne tez unutmaqdan danışdın gülüm?
Belke hesretindən alışdın, gülüm?
Ruhuma sen ele qarışdın, gülüm,
Men seni unuda bilmeremmi heç?

Qelbinde odunu sönmeye qoyma,
Eşqini yolundan dönmeye qoyma.
Ruhunu göylerden enmeye qoyma,
Men seni unuda bilmeremmi heç?

Ğüllertin etrinde güle dönmüsen,
Ömrümde en gözəl ilə dönmüsen,
Sen benim özümə ele dönmüsen,
Men seni unuda bilmeremmi heç?

Sen mene göylerden uçub gelmişen,
Şen eşqin yolunu açıb gelmişen.
Özünden, sözündən qaçıb gelmişen,
Men seni unuda bilmeremmi heç?

Qar yağıb yolları bağlaya biler,
Hesret sinemizi dağlaya biler
Adam sevincindən ağlaya biler
Men seni unuda bilmeremmi heç?

Şemsi Qoca

Nə var ki...

Zirvə lə rdə qara dönmə k çə tindi
Bulud kimi boşalmağa nə var ki?
Qaya ol ki, qartal qonsun başına,
Sə hralarda daş olmağa nə var ki...

Aşiq olan çə kə r nazı naz kimi,
Tə pə r olsa qarı gə zə r qız kimi.
Saxlayasan tə ravə ti yaz kimi,
Vaxt və də siz qocalmağa nə var ki?

Könül gə rə k mə hə bbə tdə n güc ala
Sevə n ürə k sevə -sevə qocala.
Oğul odur düşmə nində n ök ala
Öz ömründə n bac almağa nə var ki?

Qeyrə tsizin öyülmə si çə tindir
Nahaq sözün deyilmə si çə tindir.
Ucaların ə yilmə si çə tindir,
Ə yilmə klə ucalmağa nə var ki? ..

Şemsi Qoca

Nilufer

Babasının, söhbetidi, sözüdü,
Nenesinin şekeridi Nilufer.
Bir buna bax, gözü ceyran gözüdü,
Dilimizin ezberidi Nilufer.

Tappır, tuppur yerişine qurbanam,
Addımına, qarışına qurbanam,
Baxışına, duruşuna qurbanam,
Gözellerin dilberidi Nilufer.

Süfremizin noğuludu, qendidi,
Bu yaşımnda yaddaşımın zendidi.
Üreyimin yeddi yerden bendidi,
Qelemidi, defteridi Nilufer.

Bir göresiz dodağını büzende,
El-qol atıb ürkek, ürkek gezende.
Mahlara qol qaldırıb süzende
Ömrümüzün seheridi Nilufer.

Ele güldü, gül bağından yığılmaz
Deyin gelsin, onsuz derdim dağılmaz.
Bele melek vallah, Yerde doğulmaz,
Göyden gelmiş bir peridi Nilufer

Şemsi Qoca

Qadın üreyi

Sirdi, müemmadı, amma di gel ki
Zerif benövşedir qadın üreyi.
Yandırsan alışar, sındırsan sınar,
Bir nazik şüşedir qadın üreyi.

Qazancı elçatmaz mehebbetidir,
İsteyi eşqine sedaqetidir.
Dünyanın en böyük heqiqetidir,
Sevinçdir, neşedir, qadın üreyi.

Şirin arzuların qucaq yeridi,
Ateşli sevginin ocaq yeridi.
Kederin, hesretin qaçaq yeridi,
Keçilmez meşedir qadın üreyi.

Bulaqdı, çağlayar, göldü, göllener,
Bir sözden açılan güldü, güllener.
Ağrısı, acısı gözde sellener,
Heyatla qoşadır qadın üreyi.

Denizde dalğadı, zirvede qardı,
Çemende laledi, bağçada bardı.
Özünü düşünse tekce ne vardı?
Beşeri yaşadır, qadın üreyi.

Şemsi Qoca

Sen benim canım

Besdir ağladığın öten günlere,
Bir günlük ađlama, sen benim canım.
Ne olar birce gün derde dözümde
Özünü yoxlama, sen benim canım.

Her kesin payını bölen ki böldü
Yanan ocaqların sonu da küldü,
Ayrılıq özü de tikanlı güldü,
O gülü qoxlama, sen benim canım.

Sineme dağları çekme dađ kimi,
Oynatma qelbimi oyuncaq kimi.
Her yeri yandıran od, ocaq kimi
Köksünü dađlama, sen benim canım.

Bir ömür bir seven insana yetmez.
Ölmezlik xülyadı, el ona yetmez.
Üz tutub getrdiyim yol sona yetmez,
Yolumdan saxlama, sen benim canım.

Deyib sal dađlara, dinib gelecem,
Yağışda islanıb sönüb gelecem.
Bir özge biçimde dönüb gelecem,
Qapını bağlama, sen benim canım.

Şemsi Qoca

Tecnis

Gülü duya bilmez her ürek, gülüm,
Gülleri gül deyib götürək, gülüm.
Gülün leçeyine sıgal çek, gülüm,
Gülden gözel gülü gül eller indi.

En ince sığalı güle çekmisen,
Ellerini güle, güle çekmisen
Gülün gül etrini güle çekmisen,
Çiçek üreyindi, gül ellerindi.

Baxdı güle döndü, göz, güle güldü,
Çağladı sinede söz, güle güldü.
Könlü gözel olan qız güle güldü,
Güller cana gelib güleller indi.

Şemsi, gül gülende güllener könlü,
Şeh olub gül üste göllener könlü.
Ölsem, gül etrinden dillener könlü:
"Sinemde gül eksin, gül eller indi.

Şemsi Qoca